

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Blasphemia Deum habens pro objecto, semper est peccatum mortale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

mortalissimum, nisi propter imperfectionem actus, ut si quis ambulet manibus & pedibus. Bestialitas enim hæc venialis est, turpissima tamen, nisi ioci gratia fiat.

*Blasphemia Deum habens pro obiecto,
semper est peccatum mortale.*

Blasphemia peccatum mortale gravissimum est: quia est contra Deum. Et consistit in dicendo aliquid, quod Deo non convenit: puta Deum esse iniustum. Vel negando aliquid quod Deo convenit: puta Deum non curare de nostris, vel tribuendo quod Deo soli convenit creaturæ: puta quod diabolus est omnipotens: aut quod fatum regit omnia. Vel Deo aut sanctis iniuriam irrogando, puta maledictus sit, &c. Et ad hunc modum reducitur blasphemia irrogantium iniuriam Deo aut sanctis, dum indignati resonant membra eorum pudenda: siue quæ habent, siue quæ non habent. Et scias, quod licet blasphemia multos habeat gradus (dum gravius est contra Deum, quam contra beatam Virginem: & hæc gravius quam contra sanctos: & rursus gravius est quæ ex affectu detestatio Dei aut sanctorum, quam quæ ex passione extranea aut mala consuetudine: quasi non sit virilis animi, qui loquitur sine blasphemia, ut videtur apud multos inoleuisse) omnes tamen sunt eiusdem speciei. Nec unquam excusatur quis à mortali, si sit mentis compos, nisi inadvertentia esset in causa: hoc est si ex lapsu linguæ protulit verbum blasphemum, non advertendo sensum verborum: ita quod si advertisset, certus est quod non dixisset, tunc enim fuit blasphemia non formaliter, sed materialiter tantum. Scito quoque, quod dicere ad sanguinem Dei vel ad Dei: siue inuocando per modum iniuriantis: siue resonando in rixa aut turbatione contra aliquem, non est blasphemia: quoniam postquam verbum

bum

bum caro factum est, Deus habet & corpus & sanguinem. & non dicitur per modum iniuriantis, quamuis irreuerenter, quam secundo modo dicitur. Et propterea peccatum est graue, non tamen mortale. quia non contra, sed præter Deum est, & tanto grauius, quanto frequentius.

Criminis falsa impositio semper est peccatum mortale.

Calumnia (hoc est falsa, & malitiosa impositio criminis) peccatum est in proximum: quod non sola poenitentia absoluitur, sed oportet satisfacere offenso proximo. Si autem ex errore imponit quis falsum alicui crimen: calumniæ quidem vitium formaliter non incurrit, sed materialiter: & tenetur tam ad poenitentiam peccati, quam ad satisfaciendum offenso & læso: quoniam in culpa fuit errando. Non enim debebat assertiuè proferre id, in quo errasse se postea cõperit & iste cautus præceptus; fuit asserendo illud quod non constat esse verum, in præiudicium præsertim proximi.

Cambium quadrupliciter considerandum.

Cambiorum genera sunt quatuor. Quædam vera & realia, quibus moneta in vno loco ac tempore recipitur, & alio loco ac tempore redditur, prout in loco redditionis tempore restitutionis marca auri valet. Et in his nullum est peccatum cessante omni dolo & fraude. Veruntamen quum hæc ad prolixius tempus sunt aut protrahuntur, vt ex distantiori tempore plus lucri habeatur, ad vsuram declinant, quia cum temporis quo pecunia occupata tenetur, ratio habetur: ad eum vsuræ modum digreditur quo tempus vendi dicitur. Quædam verò sunt non vera, sed paliata, & solo nomine cambia: quibus indigens Romæ pecunia, accipit pecuniam restituendam non Lugduni, sed Romæ iuxta valorem cambiorum Lugduni in sequenti

sequenti